

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Primae Lineae Doctrinae De Protestatione Cambiali

Hufeland, Gottlieb

Jenae, 1799

VD18 12256064

§. 38.

urn:nbn:de:gbv:45:1-8845

non soluto etc. periclitatur, vel horum mandatarius *). Inter hos autem insignis haec differentia intercedit, quod prior de ius ipsius juribus disponere, ergo in protestatione instituenda vel omittenda liberius agere possit; id quod mandatario, cuius mandatum ad tuenda alterius jura aperte tendit, et qui alias ad omne damnum culpa sua levissima datum refarciendum tenetur **), non aequale licet. Est istud extra omne dubium positum, si propter acceptationem vel solutionem penitus denegatam protestandum est. Si vero acceptatio vel solutio quodammodo conditionalis vel restricta esset; de isto quidem, an particularem solutionem etc. acceptare vel denegare possit, dubitari potest; attamen per se patet, quod, quatenus cambio satisfactum non sit, protestari debeat mandatarius ***); non aequale vero jurium ipse compos, si iisdem renunciare velit (§. 22.)

§. 58.

Quid vero de tertio dicendum, qui in honorem cambii acceptat? num hunc ad protestationem instituendam obligatum censere possumus? Variant maxime circa hanc quaestionem tum leges, tum doctorum opiniones. ****) Ne-

*) Qui vero speciali mandato ad protestationem instituendam minime indiget, uti jam optime observarunt FRANCK, in iust. j. c. Lib. I. Sect. 4. tit. 1. §. 6. et tit. 2. §. 4. et RICCIUS in exercit. camb. Ex. X. Sect. 5. §. 4.

**) L. 13. et 21. Cod. mandati. PUFENDORF de culpa P. IV. cap. 3. — cf. *allg. preuss. Landr.* P. II. §. 1016. et *Frankfurt. Wechselresponja* P. I. resp. 9, pag. 10. sqq.

***) *Allg. preuss. LR.* P. II. §. 1017.

****) Duplicem hoc casu protestationem exigit e. g. FRANCK in iust. j. camb. L. I. Sect. 3. tit. 3. §. 20.

Negant eandem plures *) et recte quidem, sed, uti mihi videtur, casu non semper penitus respecto. Minime enim hic de ista, quam praesentans perscribendam curet, protestatione sermo est; quippe quam nec in isto casu omittere licet, tum ut ipse praesentans vel ejus mandatarium, tum ut tertius acceptans, qui sibi protestationem tradi postulat, probationem istius facti, a quo jura illorum pendent, in promptu habeat. Tenetur quoque absque dubio cambii proprietarius, dum de juribus suis non amplius periclitatur, istam protestationem a se institutam acceptanti ad hujus jura contra trassantem tuenda tradere. Non vero video, quomodo nova protestatio tertii acceptantis necessaria esse possit. **) Rem istam, quae acceptance in honorem factae ansam dedit, protestatio jam consignata probat: acceptatio et solutio perpetrata ex ipso cambii instrumento elucet, quod praeterea ut in semetipsum indossetur, curare potest iste in honorem acceptans; quanquam etiam isto indossamento praetermissio idem omnino obtineat, quod circa acceptance a trassato factam **).

E 2

§. 39.

**) e. g. SIEGEL in *Einl. ins WR*, P. II. cap. 5. §. 3. (in *eiusdem* corpore j. c. P. II. pag. 433.) perill. GMELIN. l. c. §. 143. pag. 221. Concordare cum his videtur *Pfalzbair. Wechselpatent; Wechselordn.* §. 12. Omnino concordat *Oestreich. Wechselpatent*, v. 1763. art. 16, in UHL. cont. III. pag. 13.

**) Leges domesticas et peregrinas in varias partes euntes allegatas habes apud SIEGELIUM l. c. — Priorem, non vero posteriorem, protestationis speciem exigit *allg. preuss. Landr.* P. II. §. 1022.

**) Idem ordinatum vide in *allg. preuss. Landr.* P. II. §. 1026.

§. 39.

2) *Contra quem protestetur?*

Instituitur protestatio, uti dicunt, contra eum, qui actum istum, de quo suscipiendo adeundus est, non suscipit. Ex ipso tamen cambii instrumento pateat, actionem talem ab eodem exigendam esse, atque id quidem hoc ipso tempore. Minime ergo protestandum contra istum, cujus nomen in cambio non occurrit, et ad quem cambium non est directum; nam tunc nullo modo ex cambio apparet, obligationem ejus, a quo petatur, cambialem ab omissione quadam istius suspensam esse. Quae enim extra cambium occurrunt, ad processum cambialem non pertinent *).

§. 40.

Quaeritur porro de cambiis, quae non in trassati domicilio, sed aliunde a quodam trassati mandatario solvenda sunt. Acceptavit scilicet trassatus et mandatum de solutione alio loco praestanda ad alterum quendam direxit. Jam si mandatarius iste non solvat, protestatione sane opus est; sed utrum sola ex facto hujus mandatarii concepta sufficiat, an acceptans iste nunc iterum de solutione adeundus, eaque deficiente nova protestatione opus sit, dubitatur. Mihi quidem probatur *SIEVEKINGII* **) sententia, priori sola rem confectam esse. Argumento enim hoc unico omnia exposita esse videntur, esse hanc conditionem cambii, ne in trassati domicilio solvatur, sed alibi. Inscriptis trassatus acceptationem et assignatio-

*) cf. de hoc aliisque casu simili *SIEVEKINGII Materialien* §. 174. 175.

**) *Materialien*. §. 136, sqq.